

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Ach! maatte hun sin JEsum skue

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Ach! maatte hun sin JEsum skue", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid79215/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

5. Velan, jeg voer det derpaa,
Din tornesti jeg ynder,
Jeg veed, hvad ende det skal faae,
Som mig dit ord forkynner,
At triengsel, spee og spot
Er vey til ærens slot,
O hvad er den fornuftig dog,
Der favner dig, du søde aag!

Nr. 170.

Ach! maatte hun sin JESUM skue,
Min siel, som JESUS har saa kier,
Skjønt hun er intet mindre værd,
Og gaae fra kroppens orme-tue
Til den, som hende kraftig drager
Til sig fra denne verden op,
Med livliken hun omsomst umager
Sit hele arme levnets lob.

342

2. Ach! maatte jeg hans aabne side
Saa længe kysse som jeg gad,
Og siden hvert et saar i rad,
Som hand for mig har vildet lide.
Ach! maatte jeg hans fødder favne,
Og væde med en taare-flod,
Da kunde aldrig bedre havne
Mit synd- og sorg-beklente mod.

5, 1: *jeg voer det*] nemlig et trine kan i dine spor, 4, 8; *derpaa*] der manes vd: på dit ord og rust, 4, 5 — 5, 5-6; Ap. G. 14, 22. — 5, 7: *hvaad*] hvor. — 5, 8: Mt. 11, 29—30.

Nr. 170. Oversættelse. Ach möcht' ich meinem JESUM seher, Maria Magdalena Böhmer, Schr. s. 300. — 1, 1-2: *hun*] nemlig *min siel*; *som*] hvem. — 1, 4: *og gaae*] sideconduct med skue i L. 1. Taakcu om dudlen, som Brorson synes at have her (sjælen går fra kroppens arme-hue), en næppe originalens: acht möcht' ich aus mir selber gehza, hvorimod der formantlig tænkes på en oplevelse af mystisk art, Jfr. 4, 2. — 1, 7: *med hulken*] hører til denne verden 1 1, 6. — 1, 8: *lob*] lob. — 2, 1: Joh. 10, 34. — 2, 2: *gad*] havde hørt til. — 2, 5-6: Luk. 7, 38. — 2, 7: *bedre haone*] nå en bedre havn, om at finde et tilflugtssted. — 2, 8: *modt*] sind.

3. Ach! lad mig med Johanne ligge
Tæt op til dit det ædle bryst,
At glemme gandske verdens lyst,
Ey meer ved hendes dør at tigge,
Som har mig hidindtil bedaaret,
At kaste hendes narverk hen,
Og vorde gandske herte-saaret
Af længsel efter dig igien.

4. Ja, jeg maa noget større bede,
O! drag mig gandske ind i dig,
Og kom du, JESU, selv til mig,
At jeg af dig mig lader lede,
Som det dig ene kand behøge,
Ja raab og driv mig til dig ind,
At jeg ey mere seer tilbage,
Saa faaer jeg et fornøyet sind.

5. Saa vil jeg alting da forlade,
Dig følge over hierg og dal,
Ey agte hvad mig møde skal,
Mit eget liv og levnet hade,
At jeg kun vist til dig kand komme,
I hvordan det skal siden gaae,
Kun vist, kun vist med alle fromme
Engang for lammetts throne staae.

3,1-2: Joh. 13,24, hvor man underiden har oversat: »En af hans disciple, den, hvem Jesus elskede, lå til hørds ved Jesu bryst. — 3,1: *Johanne*] latinsk ablativ af Johannes, styret af med. — 3,3: *af* for *et*. — 3,4: *verdens*] verdens. — 3,5: som] hører til *hendes* i L. 4. — 3,6: *af* sideordnet mod *at* i L. 3; *narverk*] narreværk. — 3,8: *igien*] til gengeld, nemlig for at have kastet verdens narreværk bort. — 4,1: *noget større*] nemlig end det at ligge som Johannes op til Jesu bryst, der tankes på den fulde mystiske forsoning med frelseren, som omtales i de følgende linier. — 4,2-3: Jfr. Joh. 15,4 ff. — 4,4: *af*, så *et*. — 4,7: 1. Mos. 19,17, 26; Lk. 9,62. — 4,8: *fornøjet*] so under ur. 6,1,2. — 5,4: Lk. 14,26. — 5,5: *af* for *et nist*] som noget, der er sikkert. — 5,6: *udenom* ellers. — 5,7-8: Joh. Ab. 7,9.